

enraupenament m. l'hab del
qui està enraupenat

enraupenar-se v. pron. Posar-se
algun ferm a no cedir, a no doblegar-se,
al que li mana de fer qui té
dret, qui té autoritat sobre ell, etc

enraupenament m. Ac.
raupenar-se; defecte.

enraupenar-se v. pron. Indurir-se
els músculs i' tendons quan es re-
peden abans d'acabar de courre's.

|| enredar-se

enredada f. acció d'enredar 2.

enredaire m. if. Annie d'armar
embòlies

enredar v. tr. Embolicar amb un
ret. || Enparpar | fig. Prear (algi)
en algun embòlie.

enredar v. tr. Enredar.